

Hot Talk, Cold Science Global Warming's Unfinished Debate

Jan-Erik Solheim*

Boka Hot Talk, Cold Science er obligatorisk for alle som vil vite bakgrunnen for dagens klimahysteri. Den gir i tillegg en oppdatert oversikt over hvor lite vi egentlig forstår om klimaet på jorda, og hvor galt det blir når kompliserte klimamodeller som bygger dårlig forståtte fysiske sammenhenger, brukes til å lage prognoser hundre år fram i tid, mens de feiler på varsling av været noen dager fremover.

For 22 år siden kom første utgave av boka Hot Talk, Cold Science av S. Fred Singer. Andre utgave kom et par år senere. Singer døde i april 2020. Da var han akkurat ferdig med en ajourført og utvidet 3. utgave av boka med hjelp av David R. Legates og Anthony R. Lupo. Den er utgitt av Independent Institute, USA og ble publisert 16. februar 2021.

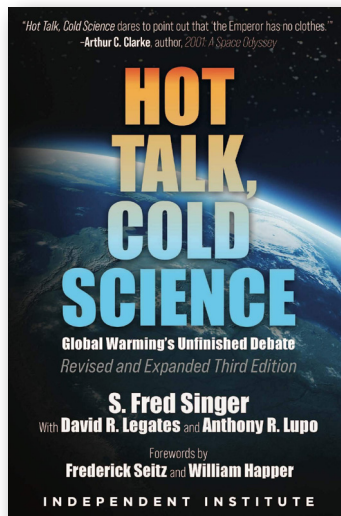
Fred Singer var en pioner i utviklingen av teknologi for satellitter og raketter. Han konstruerte de første instrumenter for måling av ozon fra satellitter og var hovedansvarlig for utviklingen av vær-satellitter i USA. Han var grunnlegger og leder av Science and Environmental Policy Project (SEPP) og grunnlegger av Nongovernmental International Panel on Climate Change (NIPCC) og hovedforfatter for mange av NIPCC-rapportene. Minneord over Fred Singer er skrevet i *Klimanytt 284*.

Klimadebatten er vanskelig for folk flest. Det skremmes med klimakrise og jordas undergang hvis vi ikke reagerer. «Hot talk» står som betegnelse for klimapropagandaen vi blir utsatt for. Det er ikke måte på hvor ille det skal gå med klimakrise og jordas undergang, mens vi observerer en svak oppvarming som nesten ikke er målbar og har en beskjeden CO₂-økning som gjør jorda grønnere med økte avlinger og mer mat for alt som lever.

I boka gjennomgås de hendelsene som førte til opprettelsen av et overnasjonalt organ, det internasjonale klimapanelet (IPCC), og UNFCCC (United Nations Framework Convention on Climate Change) i 1992, som er en internasjonal avtale basert på at økningen av drivhusgassene fører til oppvarming. Da nok land hadde tiltrådt avtalen i 1995 startet rekken av klimakonferanser *Conferences of the parties (COP)* som på løpende bånd utarbeider protokoller og mer eller mindre forpliktende avtaler for å redusere bruken av fossil energi: Kyotoprotokoll, København-sammenbruddet, Paris-avtalen og til høsten 2021 Glasgow.

Han forteller også hvordan IPCC i sin andre hovedrapport ble sabotert. Forskerne i klimapanelet konkluderte med at man «hittil ikke var i stand til å beregne hvor mye klimagassene påvirker klimaet». Dette ble endret etter brev fra US Department of State som henstilte til redaktørene av rapporten å se til at konklusjonene ble slik at det ble mulig å «oppnå internasjonal kontroll med energi». Derfor ble konklusjonen endret til at «klimaendringene siste århundre kan ikke kun skyldes naturlige variasjoner, men en overvekt av fakta antyder en registrerbar menneskelig påvirkning av klimaet». Dette ble fulgt opp med klimamodeller som konkluderer med en CO₂ drevet oppvarming (klimafølsomhet) mellom 1,5 og 4,5 °C ved dobling av CO₂.

Singer forteller videre hvordan ekstreme påstander skritt for skritt er modifisert av IPCC selv, fra manglende Hot Spot, til temperturutfaling, orkantørke og konstant, beskjeden havstigning. De fleste av disse er omtalt i våre klimanytt (liste), men publikum får ikke vite dette. I stedet presenteres publikum for hockeykolla med konstant temperatur de siste 10 000 år og kraftig temperatuøkning de siste 50 år (eksempel: Folkeopplysningen på NRK). Han avslutter denne delen av

boka med Climategate-skandalen hvor tusenvis av eposter fra den indre kjerne av klimaforskere ble publisert og viste hvordan de avtalte å fikse rapporter og analyser for å lure publikum til å tro at klimakrisen og verdens undergang er nær.

I andre del av boka *Cold Science* fortelles hvor kort vitenskapen er kommet i arbeidet med å finne hva som styrer klimaet. Her presenteres korte sammendrag av konklusjonen fra NIPCC-rapportene. En av disse har klimarealistene oversatt til norsk: *Klimaendringer Revurdert II Naturvitenskap Sammendrag for beslutningtakere (2013)*. (Kan bestilles fra KR.)

Et meget leseverdig kapittel handler om hva vi mener vi vet (jordas bane, jordaksens helning, solas variasjon og sykliske variasjoner) og hva vi vet vi ikke vet: Temperaturmålinger som er korrupte, om CO₂ varmer eller kjøler, klimamodeller som overdriver, havnivået som nekter å akselerere etc. Disse avsnittene er ganske korte med enkle figurer.

Han kommer til slutt inn på hvor godt det er for jorda at CO₂-nivået øker: Bedre plantevekst og mer mat for en økende befolkning. Som god forsker kommer han også med spekulasjoner om hvordan vi kan tilpasse oss en varmere klode og hvordan vi eventuelt kan kjøle ned jorda hvis det trengs. Hans forslag er å slippe ut ispartikler i øvre atmosfære.

Singer & konkluderer med at klimaendringer er et teknisk komplisert tema. Det er lett å miste oversikten i debatter som for eksempel om strålingsegen-skapene ved karbondioksid. De anbefaler å konsentrere diskusjonen om følgende 4 temaer:

1. Oppvarmingen 1910-1940 er reell. Den skjedde før CO₂-utslippene økte. Den påståtte observerte oppvarmingen fra 1978 til 1997 er sannsynligvis juks, basert på dårlig plasserte målestasjoner og menneskelig endring av data.
2. Siden 2000 har det vært lite eller ingen oppvarming som kan skyldes klimagasser (KN77 og KN235). Heller ikke ekstreme klimahendelser som kan skyldes CO₂ oppvarming.
3. Klimamodellene er for varme i forhold til global temperatur målt med satellitter siden 1979. (KN294)
4. De mest nøyaktige data for global havnivåstigning viser en konstant stigning på 18 cm pr århundre. Den er uavhengig av temperatur. Dette er en havstigning vi kan håndtere (eks. Nederland)

Hvis vi kan vinne aksept for disse fire punktene kan klimakrisen trykt avblåses

Boka kan sterkt anbefales til alle som vil vite hva klimadebatten egentlig dreier seg om og hvor usikker egentlig forskningen er. Den kan kjøpes fra www.independent.org.